

Grensoverschrijdende nieuwe burens

Nieuwe burens. Je kent ze nauwelijks, want je hebt elkaar weliswaar de hand geschud, maar eerlijk gezegd, heb je de naam niet echt verstaan. Meestal komt dat op den duur wel goed. Bij iedereen gaat zo'n kennismaking weer anders, soms wordt je uitgenodigd door de nieuwe burens om eens wat nader kennis te maken.

Maar bij deze mensen gebeurt dat niet, dat is geen probleem, tenzij ze de week daarna op de stoep staan om iets van je te lenen. Als het om een kopje suiker gaat....oké, maar iets van waarde....

Of als ze zichzelf uitnodigen om bij jou een kopje koffie te komen drinken zonder aankondiging....Tja. Natuurlijk kun je aangeven dat het nu niet uitkomt. Iemand die onverwacht binnenvalt kan erop rekenen dat dit gebeurt. Toch zie je vaak dat deze mensen ervan uitgaan dat het "vast wel wordt gewaardeerd".

Wat ik vaak hoor en zie is dat niet-assertieve mensen maar niks zeggen en hopen dat het niet vaker gebeurt. Maar bij mensen die gewend zijn andermans grenzen te overschrijden zie je vaak dat dit niet bij één keertje blijft. En dan wordt het steeds moeilijker om die grens aan te geven.

Soms gaat men zichzelf wijsmaken dat men het niet zo erg vindt, en het is ook niet altijd erg, maar op den duur ontstaat er wrevel of ronduit ergernis. En als je dan iets gaat zeggen komt het er meestal niet bepaald vriendelijk uit. Maak je dat ook wel eens mee?

In februari heb ik informatiebijeenkomsten georganiseerd i.v.m. de cursus assertiviteit die in april start.

In de assertiviteitscursus komt heel veel meer aan de orde natuurlijk, maar ook tijdens zo'n informatiebijeenkomst is er toch al het nodige te leren, als je dat wilt.

